

Vojtěch Löffelmann
Pracuji – budujeme – rozhodují
Oponentský posudek

Vojtěch Löffelmann pojednal svůj projekt opravdu zevrubně a přitom čtivě a srozumitelně. V úvodních kapitolách shrnuje historii města Sušice, vznik sirkárny, údaje o zakladatelích Scheinostovi a Fürthovi i dalších osudech továrny, až po současné diskuse na téma „co s opuštěným objektem“. Tato pasáž je přehledná i pro nezasvěcené, autorovi se podařilo vybrat podstatná fakta, která osvětlují celou problematiku. V další části se pak zabývá formulacemi cílů, opět velmi přehledně, a zvažuje otázku, dramatickovýchovných projektů a kontextu muzea. V těchto kapitolách se zabývá i otázkou historie versus činnostní učení, resp. požadavek tvořivého přístupu v dramatické výchově.

Na to pak navazuje v úvodu k praktické části, kde vypočítává a zdůvodňuje odchylky od historických faktů (k tématu se ještě vrátím). Detailně popisuje i výrobu a obstarávání předmětů – pomůcek pro projekt a charakterizuje i obě gymnaziální třídy, s nimiž projekt uskutečnil – důležité je, že v celé přípravě a jejím zdůvodňování stále myslí nejen na historii, ale také na studenty.

Následuje detailní popis celého dvoudenního projektu, v němž Löffelmann popisuje aktivity a za každou aktivitou uvádí reakce a chování obou tříd. Velmi podstatnou část práce tvoří reflexe – v první řadě reflexe studentů. U některých se překvapivě objevuje sdělení, že se nudili – zdá se, že skupiny neznalé dramatických metod, jejíž jednotliví členové si navíc nezvolili dané téma, protože aktivita byla určena celé třídě, je nutné s takovým postojem počítat. Pokud by se se skupinou pracovalo dál a nezájem pokračoval, pak by to bylo na pováženou, ale při jednorázové aktivitě se to může stávat. Zajímavá je i reflexe jedné z učitelek, která se aktivity zúčastnila se svou třídou. Závěrem následuje velmi podrobná a zásadní pasáž – sebereflexe lektora, na niž navazuje návrh úprav pro případ další realizace. Taková zevrubná pasáž nebývá v bakalářských ale i magisterských pracích běžná a svědčí o tom, že Vojta Löffelmann nejen vzal celou věc velice vážně i z hlediska svého dalšího profesionálního vývoje, ale že má i dost odborných a osobnostních předpokladů k tomu, aby dál rostl.

Dvě drobné výhrady: Na s. 22 je odkaz, který tvrdí, že citát pochází z mého příspěvku v publikaci Dramatická výchova v kurikulu současné školy – do této publikace jsem

nepřispěla, možná jde o citát z Projektů dramatické výchovy pro středoškoláky. A škoda, že v práci je hodně pravopisných chyb.

Otázka pro obhajobu: Rozved'te do větší šíře problematiku vztahu mezi historií, jejíž fakta jsou dána, a nároky na aktivitu a tvořivost účastníků, včetně úvahy o tom, do které roviny faktografie je vhodné a možné zasáhnout a kde by úpravy a změny byly nepatřičné.

Práci Vojtěcha Löffelmanna doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikaci A.

15.6.2017

prof. Eva Machková